

POWADZIĆ (8) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf powadzić (2). \diamond *fut 3 sg* powadzi (3). \diamond *praet 3 sg m* powadził (2). *f* powadziła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Skłócić; facere disiunctionem Mącz [w tym: kogo (7)] (8) : połáli do Miefzká łtárego áby łie w wiązał w Monárchią Polłką mowiąc/ iż łam otrut w Ruśi bráth twoy Kázimierz/ chcąc ie [*Betowego syna i Włodzimierza*] powadzić. *BielKron* 356v; *Mącz* 178b; *RejPos* 331v; ALEXánder łlawną Troię łkáził/ Alexánder Perfy z páńłtwá zráził. Alexánder vfráłował łaki/ Alexánder powadził Polaki. *KochFr* 69.

powadzić z kim (2): ALEXandrá pánowie co mu pochlebiáli/ Synem go Iowifzowym/ bogiem ziemłkim zwáli. Tá Olimpia mátká włkazála do niego/ Wie on iż miał Philipa Krolá oycá łwego. By łie miał zwác ináčzey/ kto mu ná to rádzi/ Pewnie y mnie y iego/ z Dianą powadzi. *RejZwierz* 45v. *Cf powadzić z kim o co.*

powadzić z kim o co (1): tak długo chodził [*wqż*] około tego aż ią zwiodł łobie/ y powadził s Pánem o łáblłká: kthore gdy rwála Ewa nad rołkazanie/ wygnáni łą z Ráiu. *BielKron* 462v.

W przeciwstawieniu: »powadzić... ku dobremu końcu przywieść« (1): á [*pirzchalec, tj. człowiek lekkomyślny*] rychley iefzcze powadzi niżli ku dobremu końcu przywiedzie. *RejZwierc* 139v.

a. *Stać się przyczyną sporu (1)* : Powadziłá was (łyłzę) oná łwięta Troyca/ Chcećie wiedźcie iáko Syn vrodził łię z Oycá. Chcećie wiedźcie iáko Duch z obudwu pochodzi/ A widzę żećcie bárzo w tych náukách młodzi. *Prot C.*

Synonimy: powaśnić, skłócić.

Formacje współrdzenne cf WADZIĆ.